

TYPIZACE EKOSYSTÉMŮ

Jedinečnost x Opakovatelnost ekosystémů

(dané úhlem zkoumání)

- Lze zkoumat u každého druhu ekosystému, každé hierarchické úrovni
- => individuální x typologické členění ekosystémů
- Příklady:

Typizace ekosystémů_1

- **Formační:** fyziogn. + oj. ekol. znaky. (- Raunkiär)
- Savana, Trop. dešt. lesy, Tundra... (aktuál. biota !)
- **Geobiocenologická**
- V.s., t.ř., h.ř. => STG (hl. potenc. biota, ale i akt.) - TG ?
- **Lesnická**
- L.v.s., Ekologické řady (př: živná) - dělí se na Kategorie (B) => SLT (hl. potenciální biota, ale i akt.)
- **Fytocenologická (geobotanická)**
- Skladba rostlin (+ mimoděk ekologie) – hl. aktuál. v.
- **Zoologická**
- neexistuje

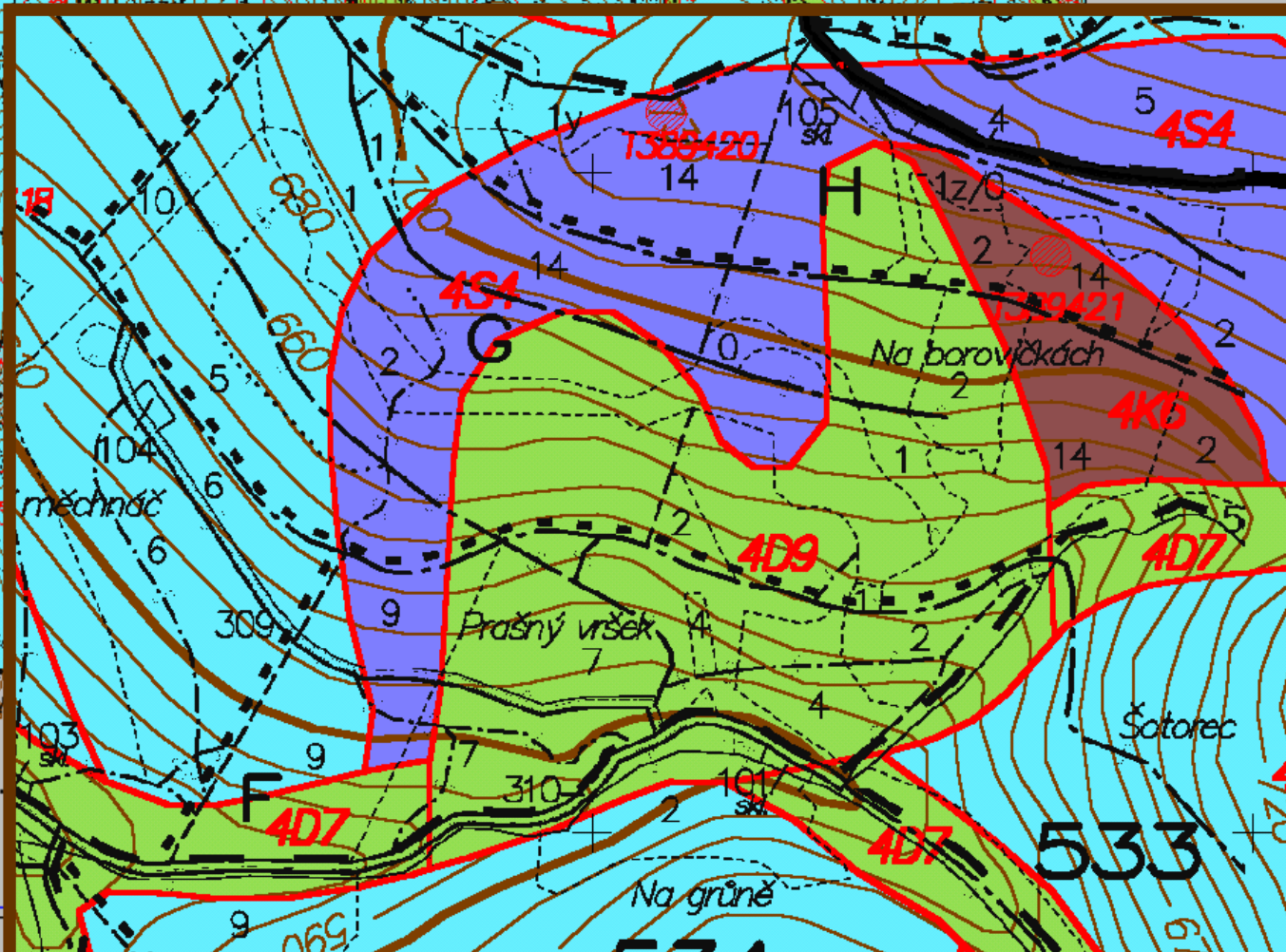
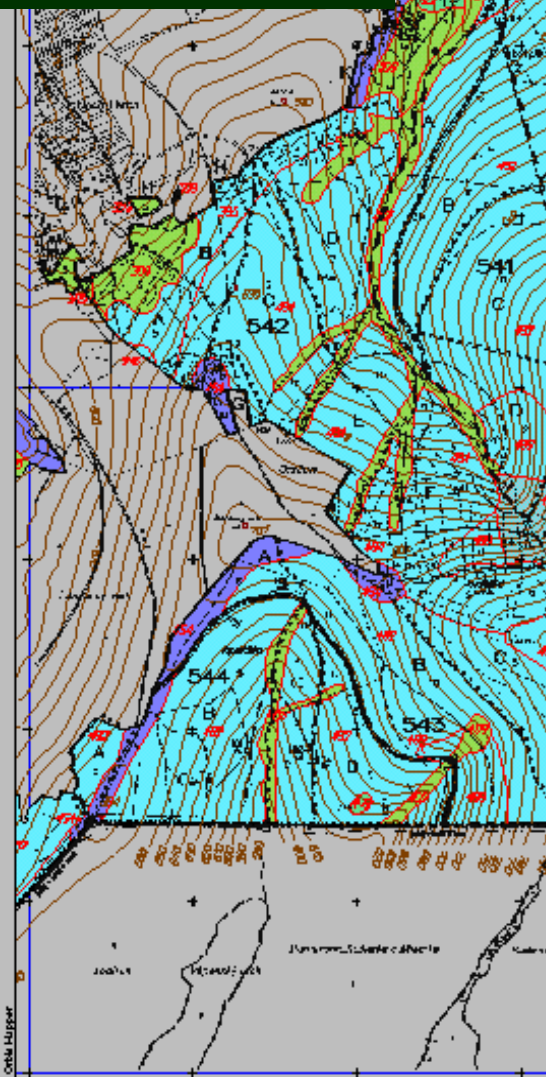
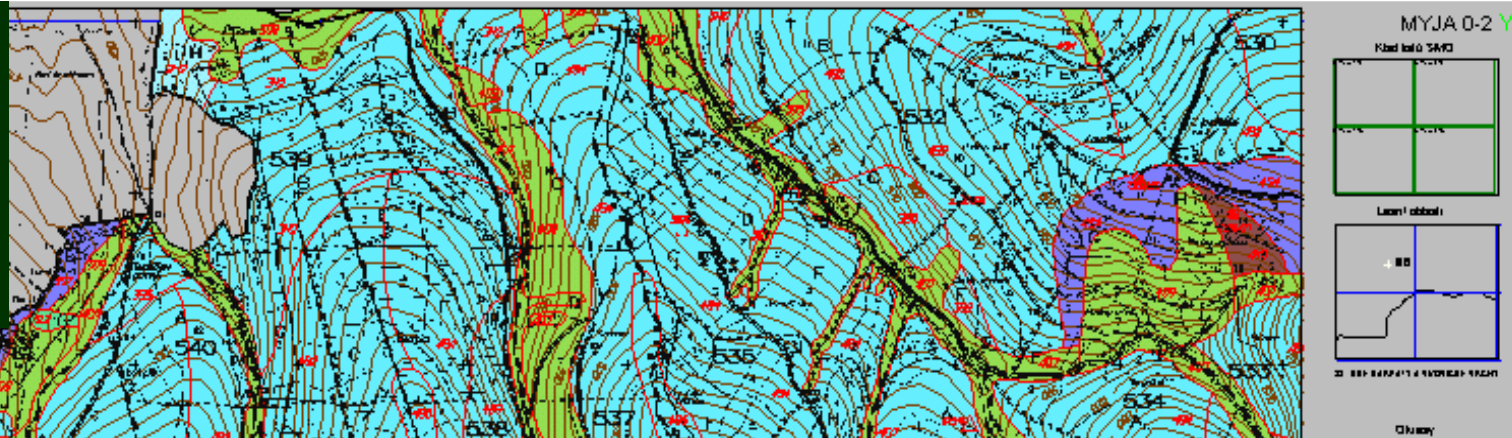
Typizace ekosystémů 2

- Lesnická typologie (ekosystémů)

Zlatník 1956, MMS – ÚHÚL 1970/1, úpravy

- Lesní vegetační stupně: 9 + 1
- Kategorie - př.: B, H, C, W, S, O, G, R. $\Sigma = 23$
- Typizace: lvs, + „kategorie“ \Rightarrow SLT (4F), lesní typ (4F2)
- Slouží pro stanovení HS – celk. 24 (př.: 45: bukové/smrkové živných stan. stř. poloh).
- Problémy –v.s., hydrické v.s., někt. podm. les. typem, každá PLO – jiné l.t.
- Užívá les. praxe – převodní tab.

Lesnické typologické mapy 1: 10 000

Typizace ekosystémů_3

- **Botanické vegetační stupně:**
- Planární (= nížina)
- Kolinní (pahorkatina)
- Suprakolinní (kopcovina)
- Submontánní (vrchovina)
- Montánní (hornatina)
- Supramontánní (vyšší středohory)
- V ČR: Alpínský (nižší vysokohory) – souhrnná kat.
- V Alpách: Subalpínský
 - Alpínský
 - Subnivální
 - Nivální

Typizace ekosystémů_4

Fytocenologická škola curyšsko-montpellierská
ve světě: uppsalská, sovětská (biogeocenologie), USA+GB.

- Od konce 19. stol. - Alpy
- Josias Braun-Blanquet: Curych, Montpellier.
- Rostlinná sociologie 1928
- Uspořádaná hierarchicky – vyšší jednotka – několik nižších -
- V ČR: Jaroslav Moravec: Fytocenologie (1994) - nomenklatura
- Základ: asociace: **-etum**: kyčelnicové bučiny (*Dentario enneaphylli-Fagetum*) Oberdorfer ex W. et A. Matuszkiewicz 1960
 - Horské květnaté jedlobučiny a bučiny silikátových půd, klimaxová veget. montánního stupně
 - Někdy: subasociace: **-etosum**: (*Dentario enneaphylli-Fagetum salvietosum glutinosae*).
- svaz: **-ion**: bučiny (*Fagion*) Luquet 1926
 - Květnaté bučiny, jedlobučiny a jedliny, které představují většinou primární klimaxové lesy submontánního a montánního stupně. Ve stromovém patře převládá buk nebo jedle.

Typizace ekosystémů_5

Někdy podsvaz: **-enion**: př: květnaté bučiny (*Eu-Fagenion*)
Obendorfer 1957

- Květnaté bučiny, lipové bučiny a jedlobučiny na mezo- až eutrofních silikátových půdách, popř. odvápněných karbonátových p.

• řád: **-etalia** př.: *Fagetalia sylvaticae* Pawlowski in Pawlowski, Sokolowski et Wallisch 1928

- Mezofilní až hygrofilní opadavé lesy mírné zóny Evropy na minerálně bohatších půdách, jak klimaxových, tak ovlivněných podzemní nebo záplavovou vodou

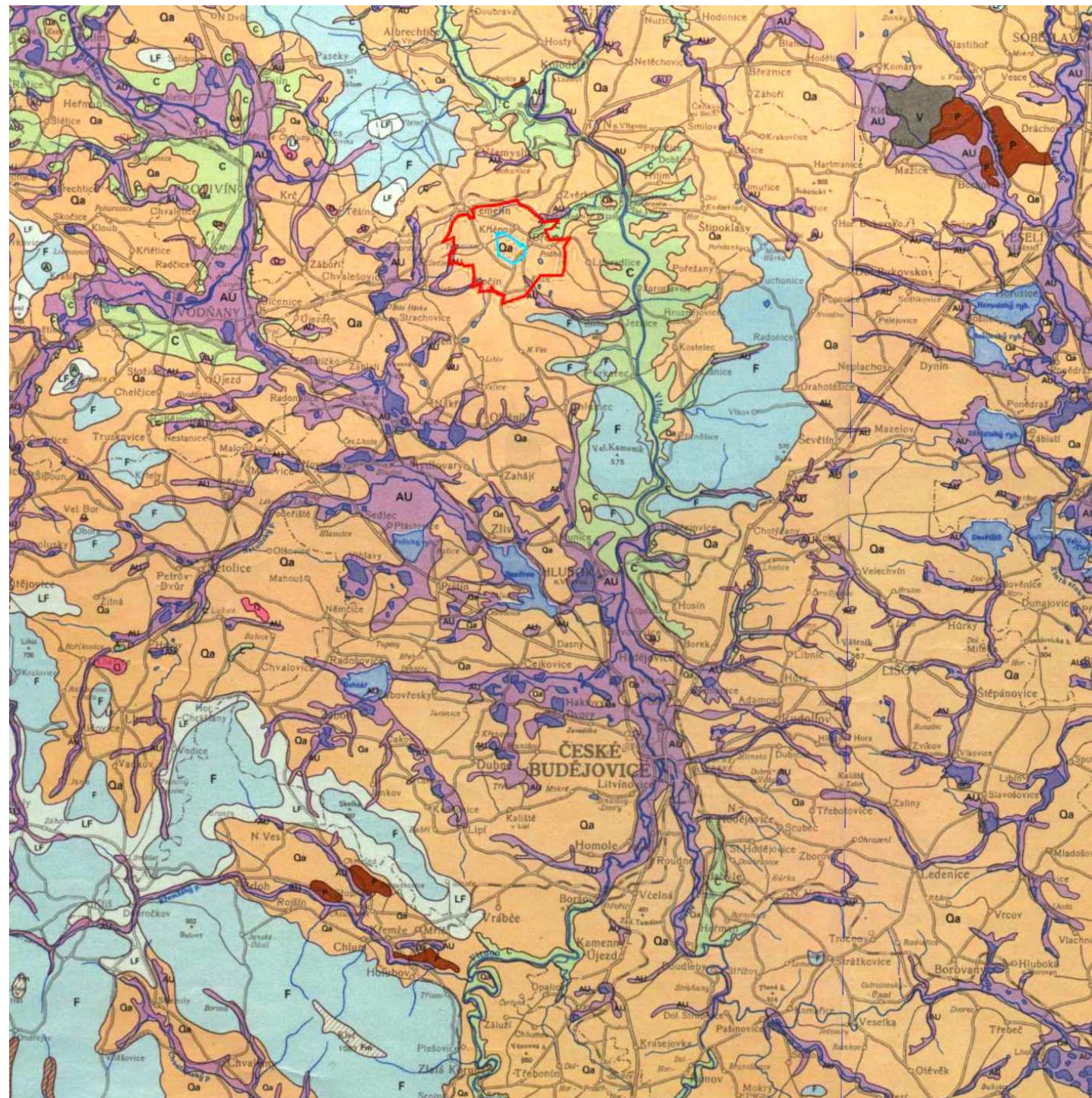
• třída: **-etea** př.: *Quercu-Fagetea* Braun-Blanquet et Vlieger in Vlieger 1937

- Hygrofilní, mezofilní až xerofilní opadavé lesy eurosibiřské oblasti, sukcesně nejpokročilejší vegetace mírné teplotní zóny na vesměs vyvinutých půdách.
- Další lesy: ***Betulo carpaticae-Alnetea viridis*, *Salicetea purpureae*, *Alnetea glutinosae*, *Quercetea robori-petraeae*, *Erico-Pinetea*, *Vaccinio-Piceetea*, *Robinietea***, tj. celkem 8 tříd ze 42 v ČR

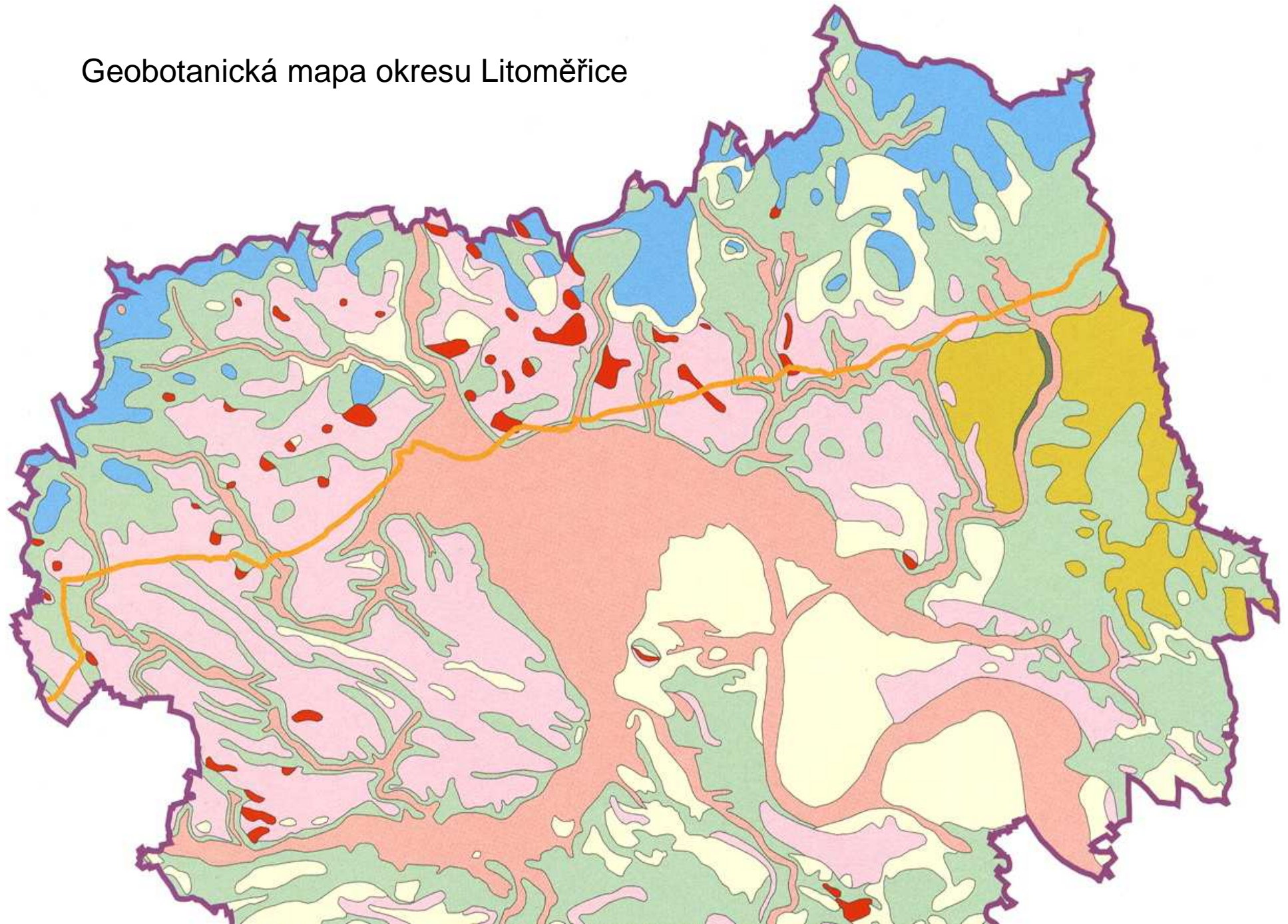
Charakter třídění vegetace curyšsko-montpelliérské školy

- **Vegetace**
- třída **třída** třída
- řád **řád** řád
- svaz **svaz** svaz
- asociace **asociace** asociace
- subasociace **subasociace** subasociace ...
- => v ČR 42-4 tříd, 69 řádů, 141 svazů, +/-850 as.

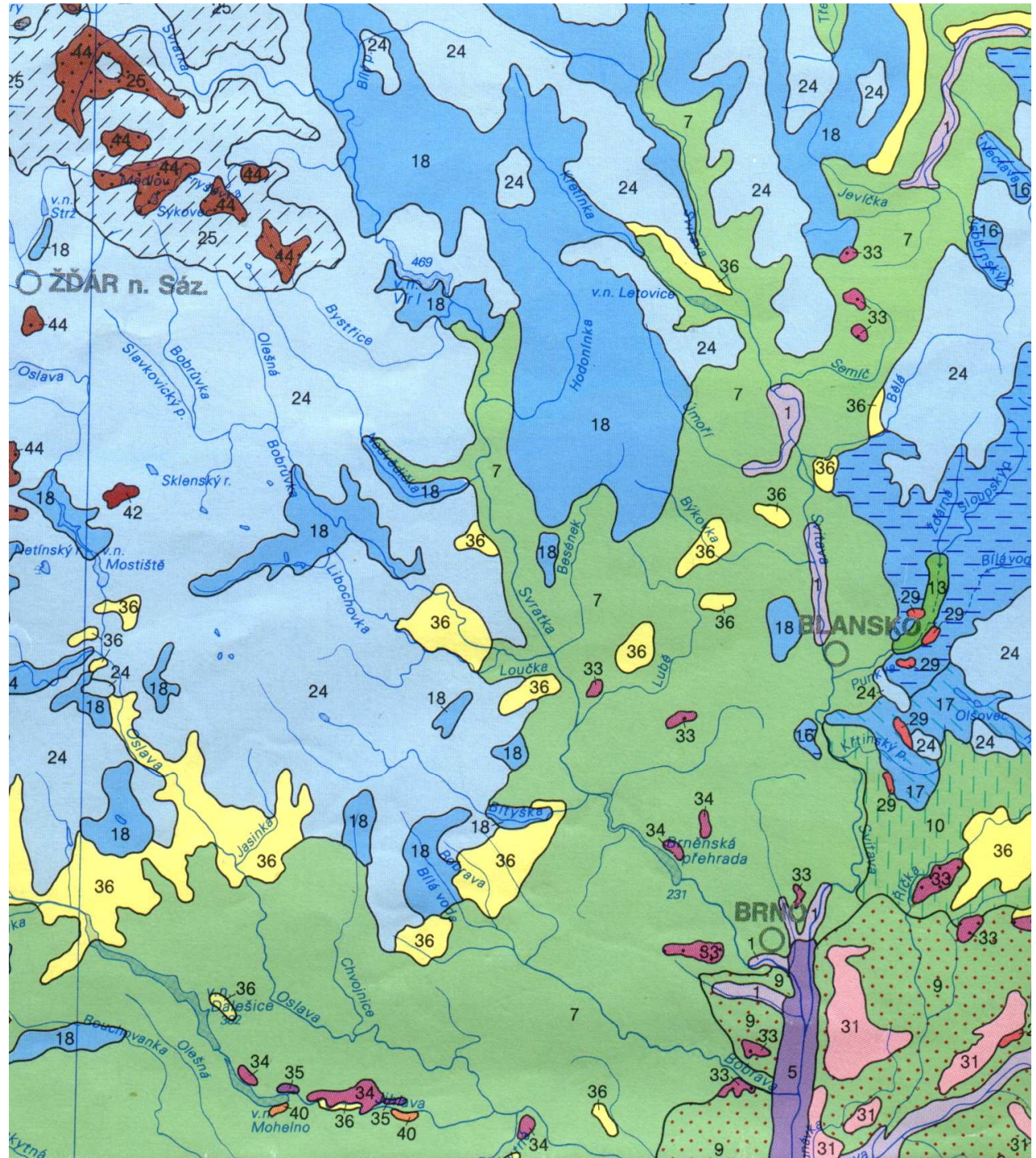
Geobotanická mapa

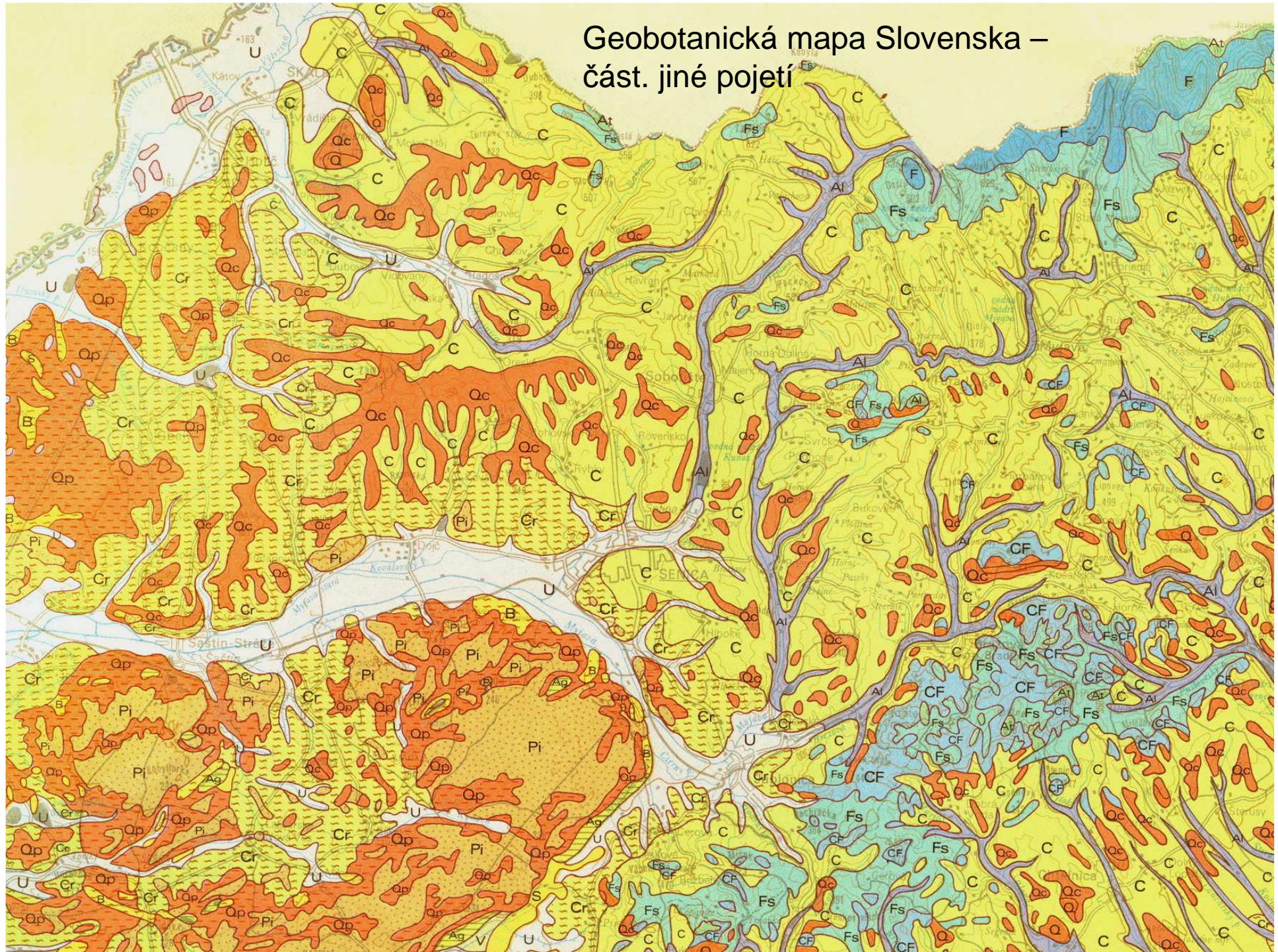
Geobotanická mapa okresu Litoměřice

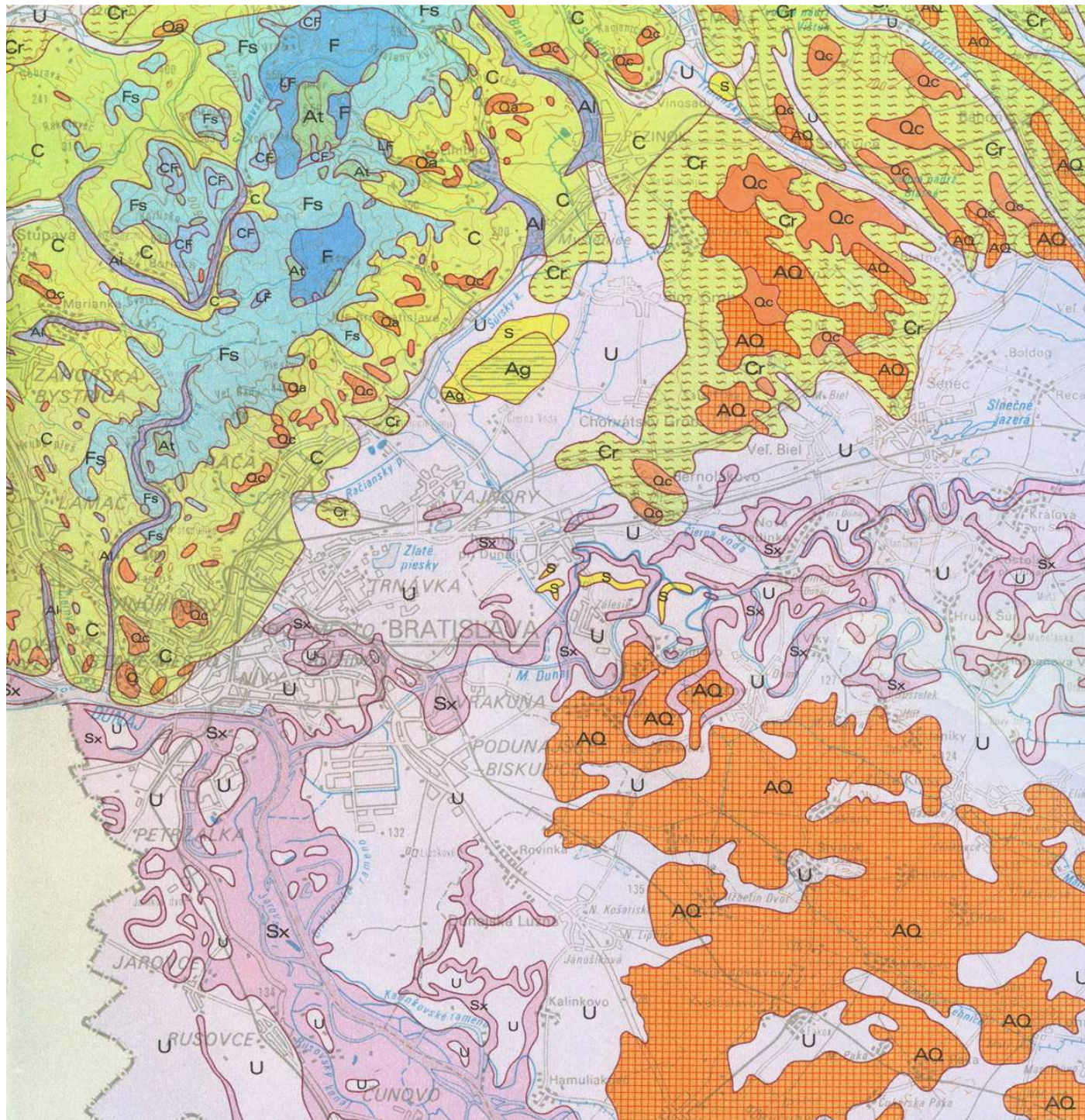

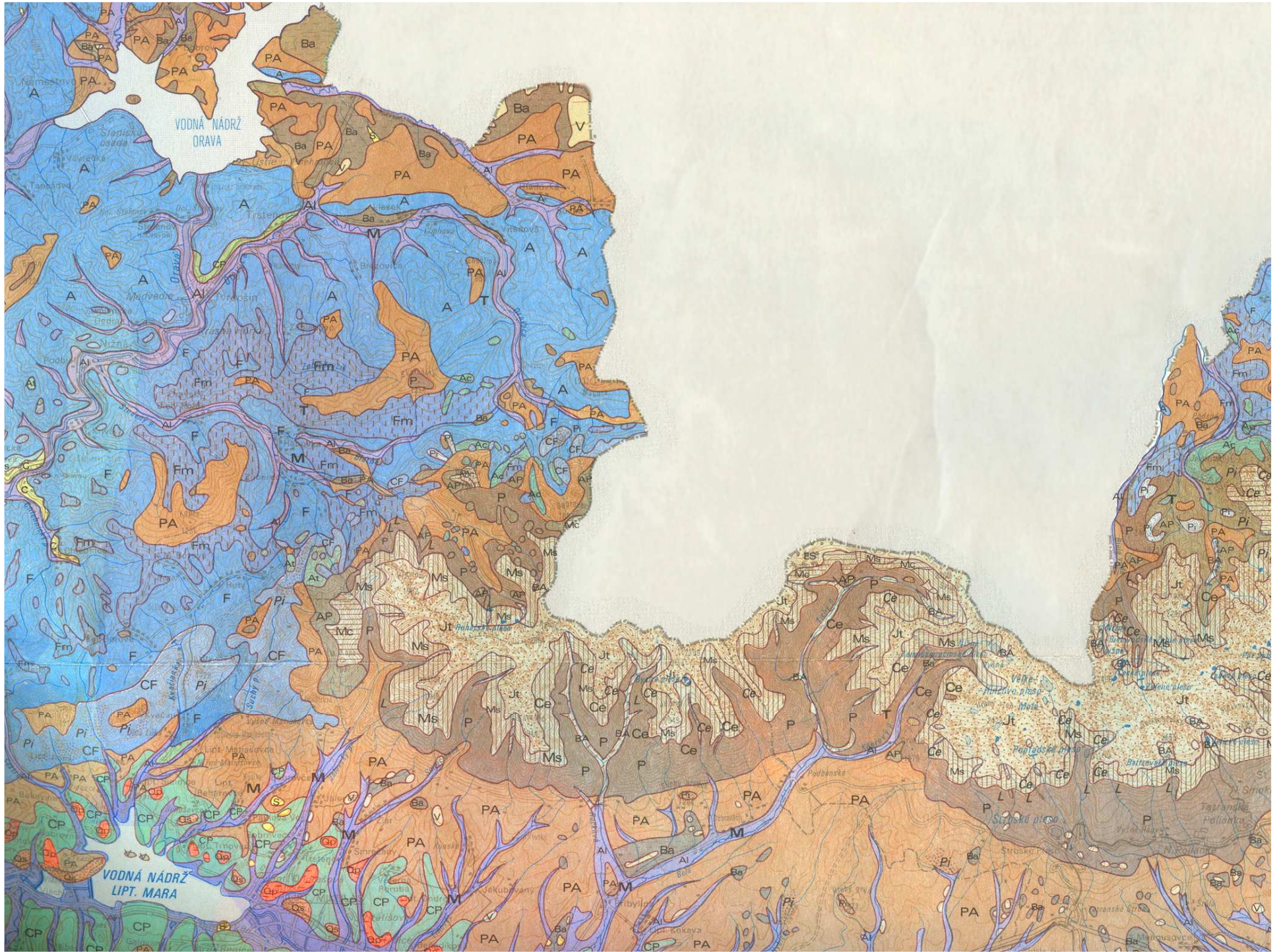
Mapa potenciální přirozené vegetace 1997

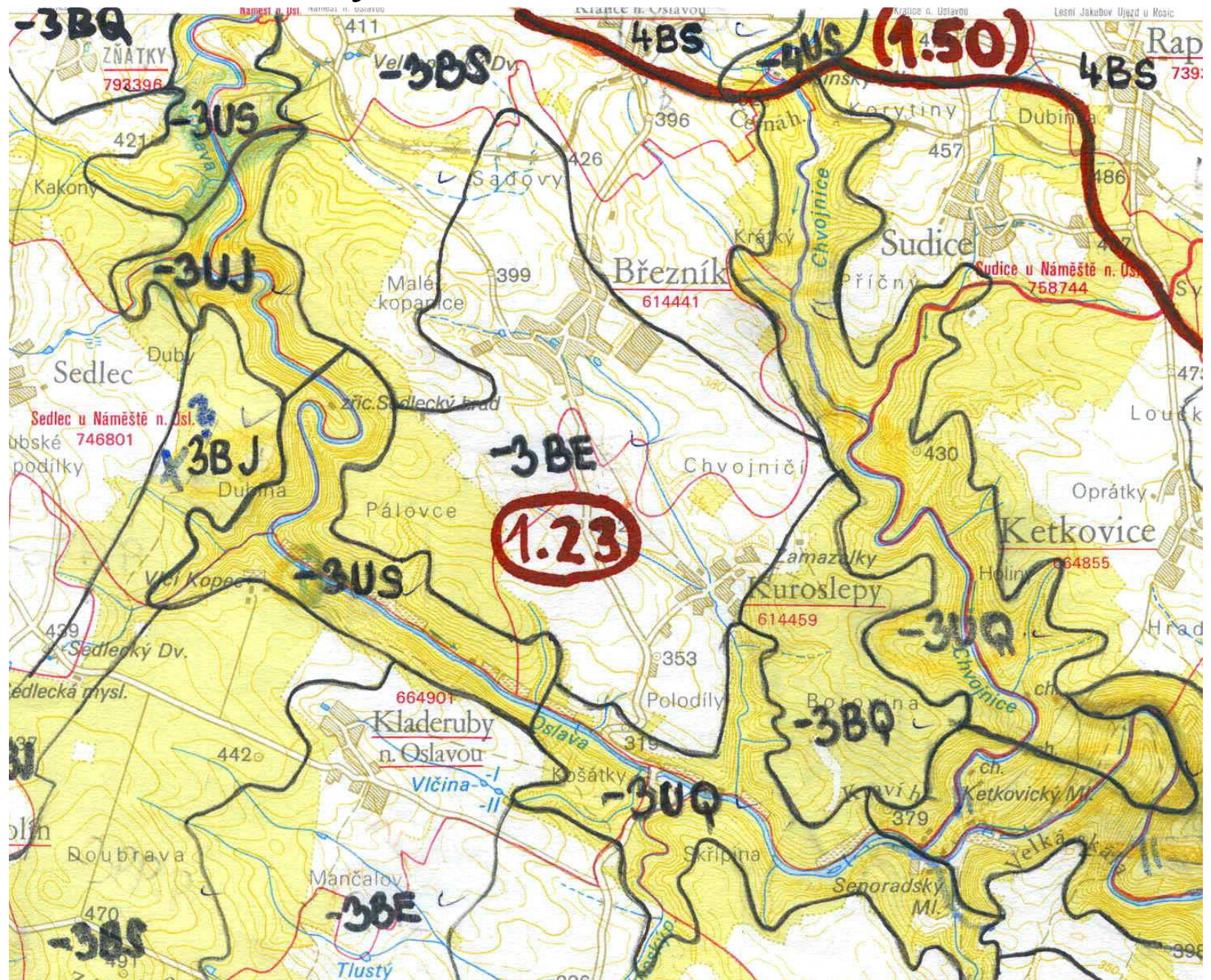
Geobotanická mapa Slovenska – časť. jiné pojetí

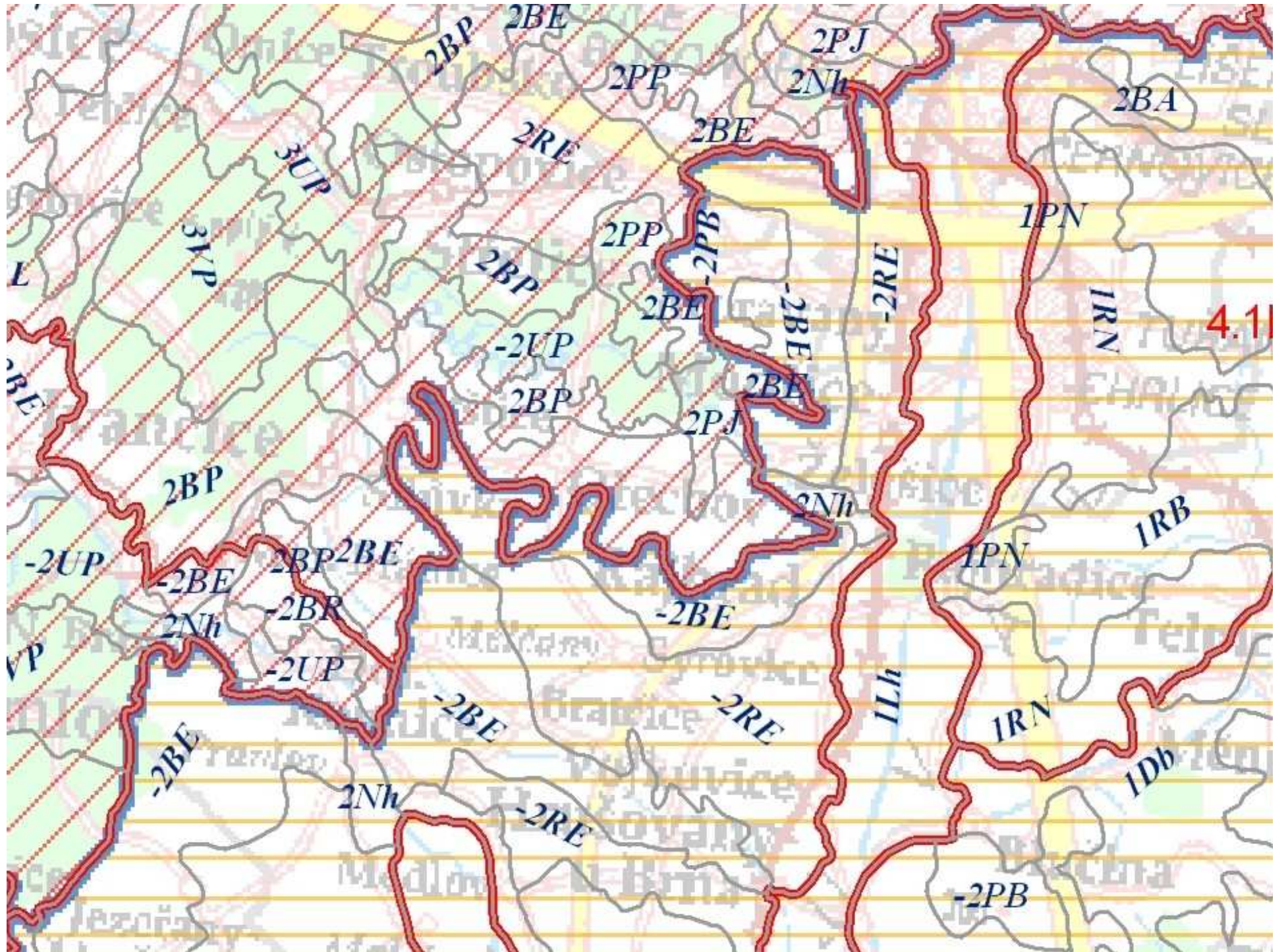

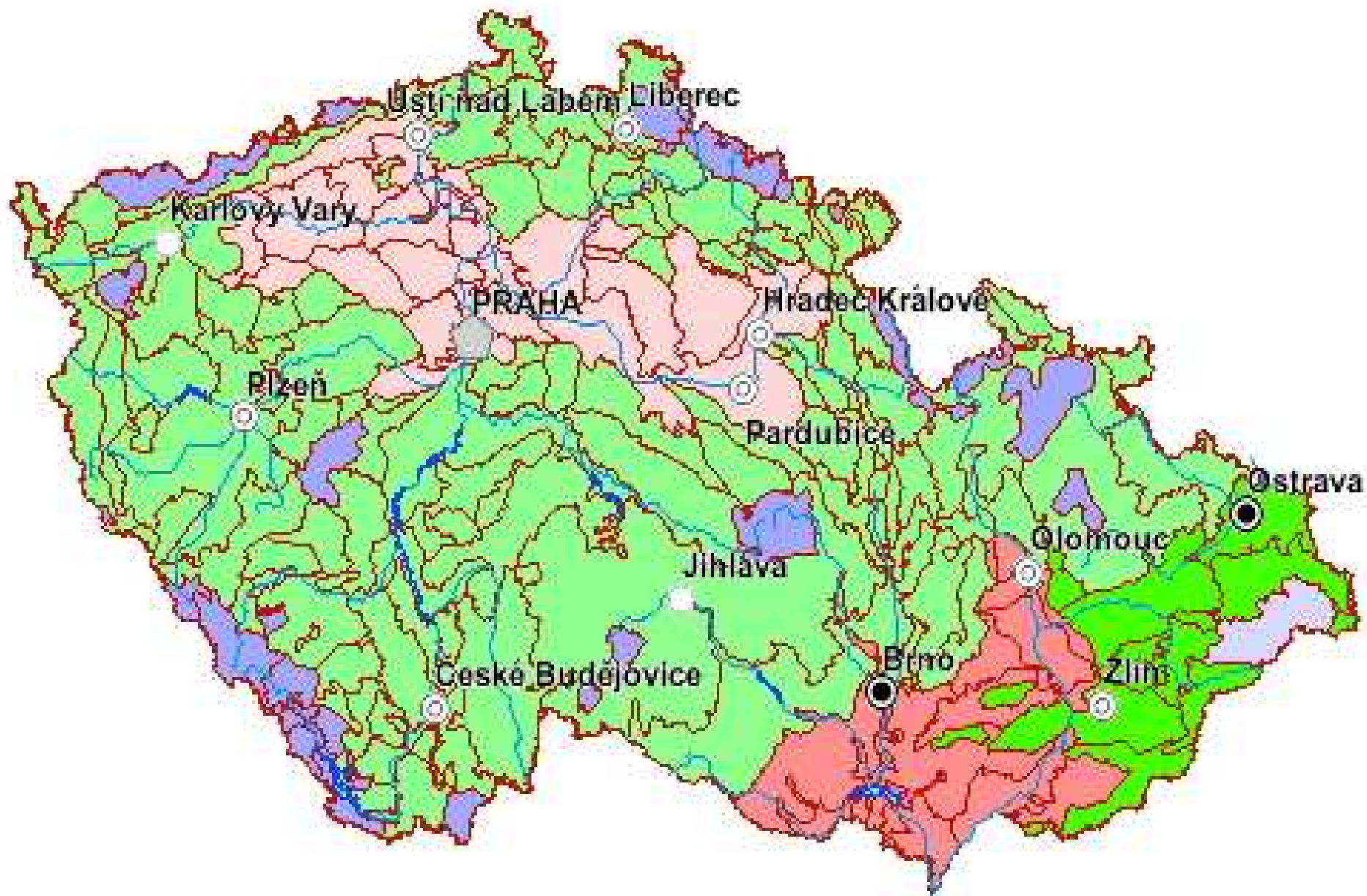

biochory

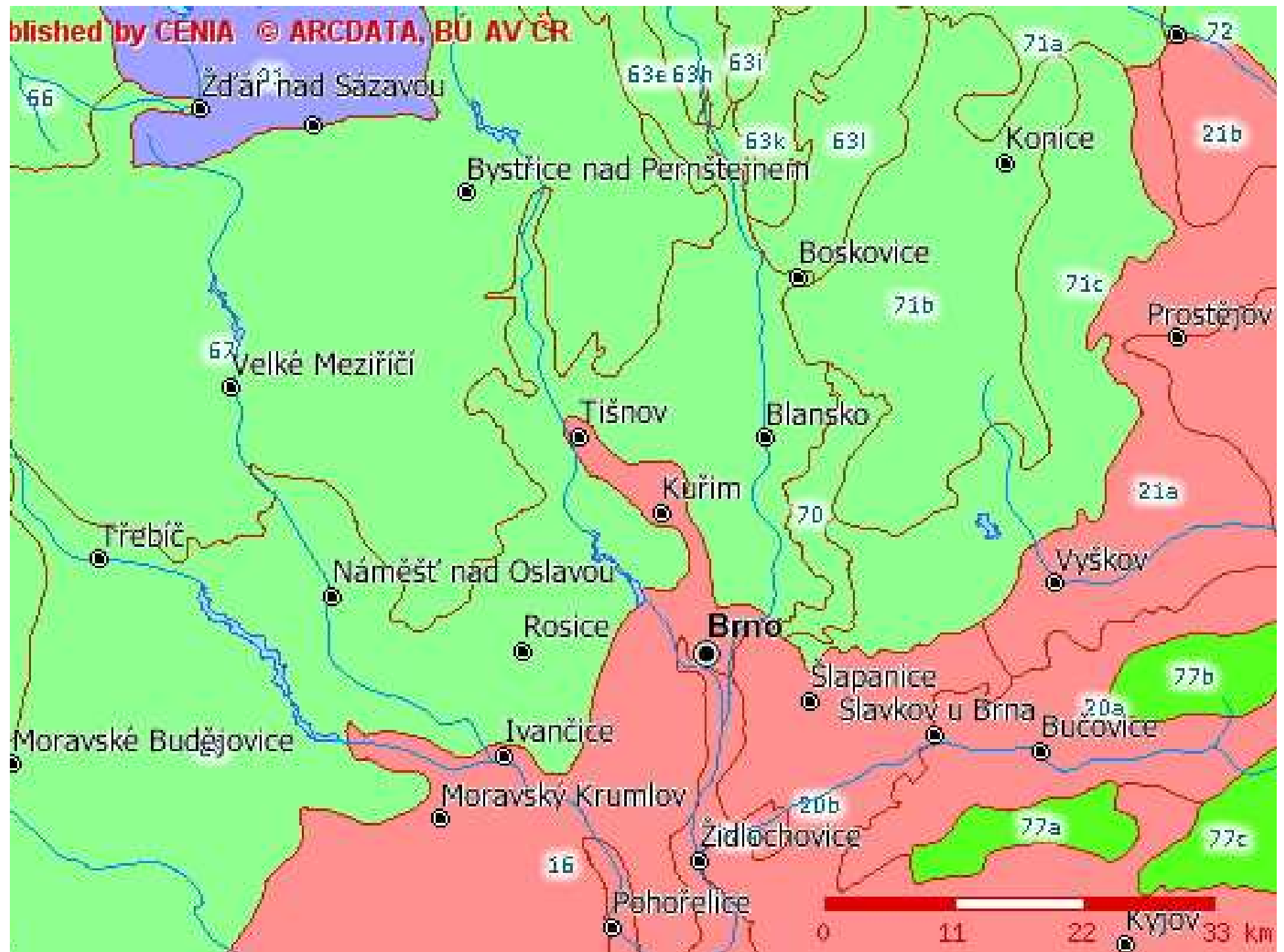

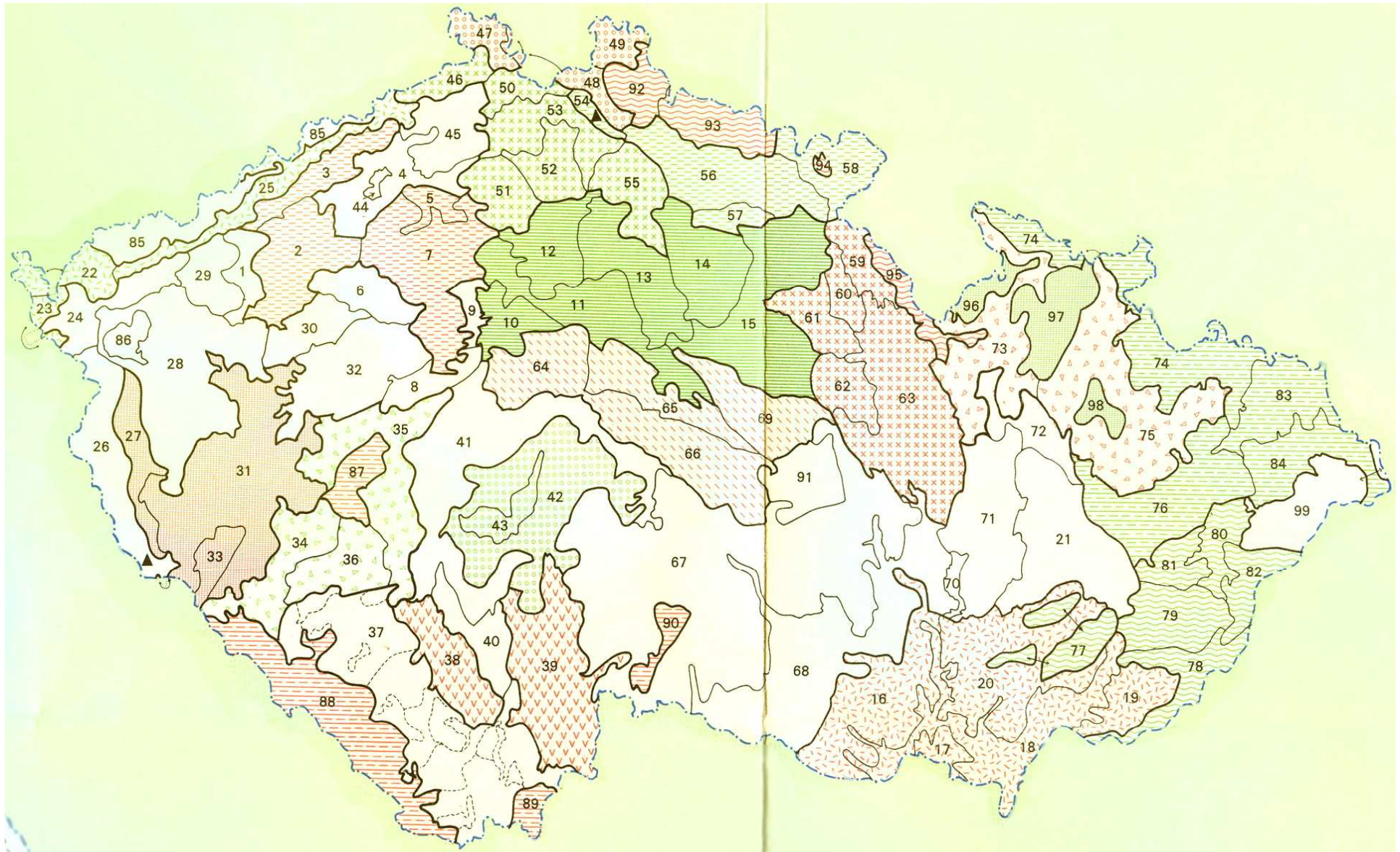
Fytogeografické okresy a podokresy

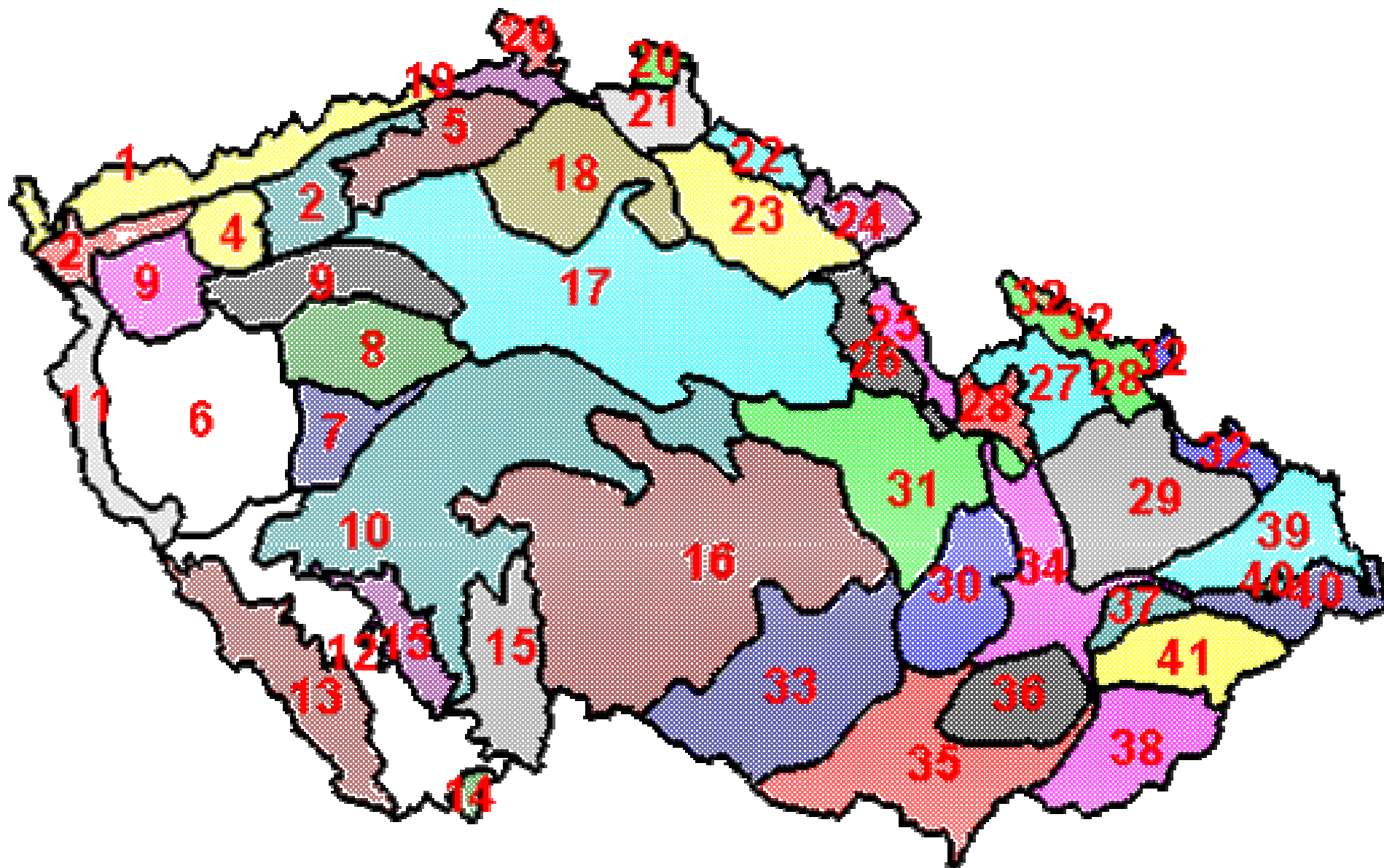
0 ————— 51000m

Fytogeografické okresy a podokresy

Přírodní lesní oblasti: 41 obl.

Přírodní lesní oblasti: 41 obl.

- **Přírodní lesní oblasti** – podstatné rozdíly v půdotvorných substrátech, georeliéfu, makroklimatu a rozšíření dřevin.
- Projev:
 - v zastoupení dřevin,
 - potenciální produkci,
 - vyhraněných ekotypech dřevin,
 - odolností, růstem a stavem porostů.

Biogeografické členění Evropy pro Naturu 2000

-kuriozity

